

OD REDAKCJI

W ostatnich latach można zaobserwować w Polsce znaczny wzrost zainteresowania problematyką translacji, którego wyrazem jest organizowanie konferencji naukowych w różnych ośrodkach akademickich oraz wzmożona aktywność wydawnicza, w tym powstanie nowych pism specjalistycznych. Ten wzrost zainteresowania przekładem jest widoczny również u kandydatów na studia neofilologiczne i studentów, którym tradycyjna oferta studiów, nie zakładająca konieczności posiadania kompetencji tłumaczeniowych przez absolwentów, wydaje się zbyt uboga. *Rocznik Przekładoznawczy. Studia nad teorią, praktyką i dydaktyką przekładu*, którego pierwszy numer oddajemy do rąk Czytelników, będzie stanowić platformę wymiany doświadczeń w zakresie dydaktyki translacji w Polsce, zarówno w odniesieniu do istniejących rozwiązań (Warszawa, Wrocław, Kraków, Poznań, Szczecin), jak i do propozycji przyszłościowych, wychodzących naprzeciw oczekiwaniom rynku i dostosowujących ofertę edukacyjną do zmieniającego się prawa, jak choćby do skutków ustawy z dnia 25 listopada 2004 roku o zawodzie tłumacza przysięgłego.

U podstaw koncepcji naszego periodyku leży zatem z jednej strony idea dialogu ponad wąskimi podziałami na poszczególne neofilologie czy filologie, który przynajmniej w pierwszych latach wydawania pisma winien mieć charakter ogólnopolski, z drugiej zaś chęć stworzenia platformy dyskusyjnej nad miejscem przekładoznawstwa na polskich uczelniach, w kontekście oczekiwań rynku oraz studentów i kandydatów na studia. To otwarcie na potrzeby rynku jest również próbą nawiązania dialogu między tłumaczami praktykami, dla których wykonywanie tłumaczeń jest działalnością przede wszystkim zarobkową, a pracownikami naukowo-dydaktycznymi polskich uczelni, zajmującymi się problematyką translacji również, a czasem przede wszystkim, od strony teoretycznej.

Redakcja zakłada, że czynne uczestnictwo w takim dialogu wzbogaci doświadczenia obu grup i przyczyni się do poprawy jakości tłumaczeń w Polsce oraz pozwoli wypracować szerszą ofertę kształcenia akademickiego w tym zakresie, odpowiadającą faktycznym potrzebom rynku.

By ułatwić przedstawicielom różnych (neo)filologii możliwość wypowiedzenia się na łamach *Rocznika* oraz nie ograniczać kręgu odbiorców w Polsce, zdecydowaliśmy się na wybór języka polskiego jako języka pisma, pozostawiając czytelnikom zagranicznym streszczenia i tytuły w języku angielskim.

W odróżnieniu od wydawanej w Warszawie serii *Recepcja – Transfer – Przekład* czy krakowskiego *Przekładańca*, podejmujących szeroko pojętą problematykę przekładu tekstów literackich, chcielibyśmy skupić uwagę na obszarze tekstów nieliterackich, które stanowią obecnie zdecydowaną większość. Wyjątkiem od tej reguły jest pierwszy numer *Rocznika*, w którym umieszczono wiele artykułów drążących problematykę tłumaczeń literackich. Poczynając od drugiego numeru nastąpi wyraźne sprofilowanie pisma w wymienionym wyżej kierunku, przez co winno ono stać się sensownym i naturalnym uzupełnieniem wspomnianych serii.

Redakcja wybrała dość tradycyjną strukturę pisma, której głównymi częściami są z jednej strony **Artykuły i rozprawy**, z drugiej zaś **Recenzje i sprawozdania**. Artykuły i rozprawy umieszczane są, zgodnie z informacją zawartą w podtytule pisma i podejmowaną problematyką, w dwóch działach: **Teoria i praktyka przekładu** oraz **Dydaktyka przekładu**. Prace, które oddajemy w pierwszym tomie do rąk Czytelników, stanowią owoc wyników badań naukowych przedstawicieli środowisk uniwersyteckich w Polsce, reprezentujących różne neofilologie i filologie. Redakcja liczy na przychylne przyjęcie tomu oraz nadsyłanie interesujących tekstów do kolejnych edycji. Byłoby to najlepszym potwierdzeniem zasadności podjętej przez nas inicjatywy.

Lech Zieliński
Maciej Pławski